

BAJAI FÜGGETLEN ÚJSÁG

POLITIKAI HETILAP

A bajai függetlenségi és 48-as párt hivatalos közlönye.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség: Főter 434.
Kiadó: ifj. Wagner Antal
könyvkereskedő.

Felelős szerkesztő:
Dr. Szirmai Vidor
ügyvéd.

Főszerkesztő:
Dr. Reich Aladár
orsz. képvis.

Főmunkatársak:
Dr. Nyiraty János
Dr. Valentin Emil

Előfizetési árak:
Egész évre 6 kor. Fél évre 3
kor. Negyed évre 1.50. Egyes
szám ára 12 fillér.

A börzejátékos.

Ha azt gondolta a kormánypárti klikk, hogy az új petíció beadásától mi megijedünk, vagy éktelen dühbe gurulunk, vagy higgadtságunkat, önérzetünket el fogjuk veszteni, úgy nagyon, de nagyon tévedett. Minket a túloldal egy pár emberének semmiféle cselekedete többé már meg nem lep. A fuldokló kapaszkodik az utolsó szalmaszálhoz. Rángatódzik, rugdalózik, már csak hörög és a végén bele fog fulladni abba a mocsárba, a melyet saját kishitűségével, esztelenségével, vakmerőségével, dölyfével, erőszakoskodásával önmagának keresett.

Kétségtelen, hogy polgártársaink a legnagyobb mértékben fel vannak izgatva, kétségtelen, hogy a húr kelleténél jobban van megfeszítve, kétségtelen, hogy a levegő puskaporos. Bizonyos, hogy a polgárok a legnagyobb gyűlölettel viseltetnek Szutrély úr és klikkje iránt, mivel benne látják azt az embert, ki az ő akaratukat akarja megsemmisíteni; ki elébe áll Baja város egész polgársága óhajának, kívánságának; mégis meg vagyunk arról győződve, hogy Baja város polgársága ép oly méltóságteljesen fogadja ez újabb kihívást, ez újabb dacot, ez újabb sértést, mint eddig.

Nem, tisztelt klikk! Baja város polgársága nem fog excedálni, Baja város

független polgárai csak a törvény alapján helyezkednek, csak jogukkal élnek, csak igazságos úton, tisztességes úton haladtak és fognak haladni.

Kötelességünknek ismerjük mi is nyugalomra, higgadtságra inteni polgártársainkat, hogy lássa, tudja nemcsak a klikk, nemcsak Baja városa, hanem ország-világ, hogy Baja város polgárai tudnak jogaikkal, hatalmukkal, diadalukkal élni. Tudja meg mindenki, hogy ha a győzelem mámorában nem követett el túlkapást; nem fog elkövetni akkor sem, ha a diadala gyümölcsét el akarják tőle ragadni, ha legnemesebb cselekedeteit meggyalázní kísérlik, csupán oda-dörgi a rágalmozóknak, hogy: „Hátrább az agarakkal!"; a támadást nyugodtan veri vissza, hisz érzi, hogy ő az orosz-lán, melyet egy macska akar megtámadni.

Különös jelenség, hogy addig, míg Baja város fiatal képviselője egész idejét az ország, a város érdekeinek szenteli és az aránylag rövid idő alatt már megragadta az alkalmat, hogy a dunai hid érdekében határozott nyilatkozatra, határozott cselekvésre ösztönözze a kormányt; különös jelenség, hogy akkor, a midőn a függetlenségi-párt vezetői, az egész párt, a polgárság zöme, de a a kormánypártiak becsületesen gondolkozó és immár számos elemei alig várják az időt, hogy a békesség helyre álljon,

hogy vállvetve működjenek ezen elhagyatott, szegény város felvirágzásán: addig néhány ember, melyek számát az ujjainkon megszámlálhatjuk megbénítja mindkét párt erejét, megakadályozza a tisztességes munkában, a tisztességes cselekvésben, addig néhány ember a gyűlöletet, a türelmetlenséget, az izgatottságot szítja, a szenvedélyeket felkorbácsolja, csupán azért, hogy ne a polgárság, ne a hivatott elemek, hanem, hogy ők kormányozzák esztelen módon továbbra is Baja városát, ennek értelmes lakosságát.

Szutrély ur! Ez nem börze. Ez nem „Ipar és Kereskedelmi részvény“. Baja város polgárságának becsülete, tisztessége, Baja város jövője nem börzecikk, azt nem lehet, nem szabad a börzére vinni, tiltva van azzal játszani, annak nincs árfolyama, annak értékcsökkenését nem lehet az ön kezére bízni, az közvagyon, az közkincset képez, melyet fejleszteni, előmozdítani, minden polgárnak joga és kötelessége.

Megmondtuk önnek és klikkjének, minél jobban kikezdenek, minél nagyobb „va banque“ börzejátékot folytat velünk, annál nagyobbat ütünk vissza és most nyíltan kijelentjük, hogy ennyi vakmerőség, ennyi észszerűtlen munka után, mely nemcsak azt mutatja, hogy klikkjének okossága nincsen, de szívtelen és önző is, a polgárságnak annyi meggya-

TÁRCA.

Egy örült levelei.

Írta: Horovitz Gusztáv.

A multkor egy gondosan lepecsételt, fölös számú bélyeggel ellátott levelet kaptam.

Az írás ismeretlen volt, kíváncsian bontom fel és kezdem olvasni.

Az első két sorból megállapítottam, hogy örülttel van dolgom, illetőleg egy örült örült-ségeit olvasom.

Szép kicirkalmazott betűkkel volt oda pingálva a következő pár sor:

»Uram!

Egy jóakarója, ki hetek óta a legnagyobb nyomorban tengődik, kéri, hogy löjje főbe magát, mert az ön élete az ő boldogságának utjában áll.»

Aláírás, tekintve a szellemes levél bekezdését, nem volt, annál több volt benne az íráshiba.

Tépelődve jártam föl és alá, gondolkodva mitévő legyek? Mint emberbarát kötelességem volna, talán még életem árán is, megmenteni egy nyomorgó embertársamat, más-

részt azonban éreztem, hogy nekem is van még az életben holmi elintézni valóm.

A meglehetősen tapintatlan kérés elintézését függőben hagytam.

Két nappal a levél vétele után gondolataimba mélyedten ültem szobámban. Éppen azon gondolkoztam, hogy melyik halálom kellemesebb?

Végelgyengülésben, ágyban, párnák közt halni meg, vagy pedig ha egy robogó automobil mondja: »csitt« és elgázolja éltünk fonálát.

Tépelődéseimben épp odáig jutottam, hogy az automobil két vagy négy üléses legyen, hogy sikerrel működhessek, mikor belép a levélhordó és egy ajánlott levelet kézbesít.

Már maga az a tény, hogy a levél ajánlva jött, megdöbentett. Gyorsan visszatekinttem zivataros multamra és megállapítottam, hogy az utolsó ajánlott levelet ezelőtt tíz évvel kaptam, abból az ünnepélyes alkalomból, hogy a szabóm hosszas tépelődés és lelkiharc után fölmondta a hitelt, amelyet én, szerinte éppenséggel nem érdelek meg. Talán igaza volt? Nincs időm most bővebben mérlegelni, tény az, hogy tőle kaptam

»minden tekintetben« a legutolsó ajánlott levelet.

A cimről tudtam már, hogy ismeretlen »jóakaróm« — kit az Isten nyugosztaljon meg akár még él, akár már meghalt — írta az ajánlottat. A levél így szólt:

»Uram!

Hát mi lesz, széna vagy szalma. Ön vagy én?»

— Ön, szoltam önkéntelenül közbe, aztán tovább olvastam.

»Meguntam a hosszas várakozást, tudni akarom kettőnk közül melyik teher e földön. Válaszát kérem az »Elmebetegek országos közlönyének« kishirdetési között »Jóakaró« címen.

Másnap a következő kishirdetést tettem közzé:

»Jóakaró! kérem löjje főbe magát. Minél előbb annál jobb. Jóakarója.«

Alig távoztam a lap kiadóhivatalából, valami lelkiismeret furdalás felét éreztem. Halálba üldöztem egy szegény örültet, szörnyűség, talán éppen egy gyógyítható örültet, akinek az a rögeszméje, hogy engem halálra üldözzön.

Mit tesz ilyenkor az ember? gyakorlatom

lázása a város nyugalmanak, békéjének akkora megzavarása, feldulása, Baja város létérdekeinek most már nyilvánvalóan öntudatos megtámadása után önnök és immár nagyon-nagyon csekély hiveinek a közélet teréről csufosan pusztulnia kell!

—n

Nagyságos Diogenes Ur!

Krisztus urunk születése előtt az 5-ik században élt Görögországban egy nagyon népszerű görög bölcs, a cinikusok iskolájához tartozó szinopei származású Diogenes. Ennek a Diogenesnek hóboros furcsaságai közé tartozott, hogy egy üres hordóban lakott — tisztasághoz nem szokott, az esztetika és plasztika szempontjából, egyáltalán nem szem elé való testét pusztán egy köpönyeg takargatta és világos nappal égő lámpával járt az utcákon, azt mondván: hogy ő „embert“ keres.

Azonban ha hinni lehet az egykoru pletykáknak, nem talált még így sem izlése szerint való embert: nem volt hozzá szerencséje; — ellenben pedig nagyon okos ember volt ez a Diogenes és lehet, hogy azért nem volt szerencséje neki.

Most, hogy a bajai kormánypart atyamestere az új petíció aláírásához ember anyag után kutatott: kísérteties vízióként emelkedett ki lelki szemünk előtt, a rég elmúlt századok homályba burkoló szürke ködéből a szinopei Diogenes mosdatlan, mocskos alakja és csudálatos vágyódással az arcán, az elragadtatás extasisával mutatott nagyságos követőjére, a civilizált korban élő késő epigonjára, Szutrély Diogenes urra.

És valóban, mint a hangtalan, nyugalmas, sötét éjszakát átható villám, vakító világa, úgy cikázott át lelkünkön egy pillanat alatt a vízió értelme: a frappans hasonlatosság, a szinopei Diogenes és ujkori kollégája Nagys. Szutrély Diogenes ur között.

Tudvalevőleg többé-kevésbé minden hasonlat némineműképen sántit és a mi hasonlatunk se kvadrál tökéletesen, mert például: Szutrély Diogenes ur már nem lakik hordóban és általában véve nem laknak hordóban mai napság az emberek.

Ámbátor nem lehet tagadásba venni azt sem, hogy sok üres hordó van a melynek elkélne és a mely megtiszteltetésnek vehetné, ha egy szinopei Diogenes volna a lakója; azonban hát ezt nem akarjuk feszegetni, nehogy banalitásokba tévedjünk.

Ellenben megvan Szutrély Diogenes urnak a diógenesi köpenye és lámpása.

Van neki egy sokráncú, bő, jó hosszú politikai köpenye, mely arra volna hivatva, hogy eltakarja mindazt, amit a világ előtt eltitkolni érdekében áll; ez az a titokzatos köpeny, mely az alattomos manipulációkat láthatlanná akarja tenni, ez az a köpeny, a mely titokzatoságánál fogva a könnyen hívők és szájtátva bámuló nem gondolkozók szemében eddig némi tekintélyt adott viselőjének.

Azonban a mai kor gyermeke Röntgen-sugarakkal dolgozik. Keresztül világít a piszkos köpeny ezernyi redőzeten és kikutatja, nyilvánvalóvá teszi, hogy az alatt a titokzatos politikai köpeny alatt a legsivárabb önérdék, a közjóval egyáltalán nem törődő silány önzés, mérhetlen gög, oktalan elbizakodottság — és sok, gyerekes, makrancos hiúság rejtőzik.

És ezek a lelki tulajdonságok méltán versenyre kelhetnek, a szinopei Diogenes köpennyel takargatott testi kvalitásaival.

Hát a lámpás!?

Köztudomású dolog, hogy Szutrély Diogenes ur valósággal házalni járt, világos nappal lámpával kereste az embereket, a kikkel az új petíciót, azt a mocskos szennyiratot aláírassa, a mi majdnem két heti küzködés, erőszakoskodás, csúszás-mászás után nagykeser-

vesen sikerült is, — ámbár az is igaz, hogy eközben szedett össze annyi kosarat, amennyi a bajai összes pékeknek, a grenliket is beleszámítva, együttvéve sincsen, minélfogva ajánlhatjuk ezeknek Szutrély Diogenes új céget, mint az időszerint legjobban felszerelt kosár bevásárlási forrást.

Dehát végre is sok szégyenkezés, megalázkodás után sikerült tiz embert találnia, ami pedig a szinopei Diogenesnek nem sikerült; — de azért mégsem lehet tagadni, hogy a szinopei Diogenes mégis csak eszes, okos ember volt.

Erős a hitünk, szent a meggyőződésünk, hogy a polgárok elvszilárdságán, becsületességén, önzetlen gondolkozásán, a pokol kapui se vehetnek erőt és nem fogja megtántorítani őket, se hizelgés, se ígélet, se fenyegetés, se a megvesztegetés egyéb piszkos eszköze.

És erős a hitünk, szent a meggyőződésünk, hogy a petíciót aláíró új tiz áldozat úgy fog visszakerülni ebből a petíciós háborúból, mint augszburgeri ütközetből a hét gyászmagyar, — ők lesznek majd az erkölcsi „Szent-Lázár szegények.“

dr. — y.

Az interpelláció.

Magvas, jól átgondolt interpellációt intézett dr. Reich Aladár Baja város orsz. képviselője a képviselőház f. hó 8-iki ülésén a baja-báttaszéki hid építése dolgában a kereskedelmi és pénzügyminiszterekhez.

Beszédét az egész ház, párttekintet nélkül, figyelemmel és azzal a rokonszenvvel kísérte, amelylyel az áthidalás ügye évtizedek hosszú során át az összes politikai pártok részéről egyértelműleg találkozni szokott. Csodálatos! Nem volt és nem is lesz parlamentünkben egyetlenegy orsz. képviselő, aki ezt a nagyfontosságú közgazdasági beruházást ellenezte volna, és mégis egy rej-

nem volt még ezen a téren, mert az örülteket mindig gondosan kerültem. Jobb gondolat hiányában vártam.

Nem kellett sokáig várnom, másnap express levelet kapok a következő tartalommal:

»Uram!

Tudtam, hogy ön gyáva, de hogy annyira gyáva, hogy inkább egy szegény nyomorultat üldöz halálra, mintsem hitvány életét egy jól irányzott lövéssel kioltsa, ezt nem tudtam. És ön ezek után még uriembernek tartja magát?

Szégyelje magát!

Jóakarója.«

Most már igazán megharagudtam ismeretlen jóakarómra. Tervem egy-kettőre kész volt. Kishirdetés útján magamhoz hívom és a mentőkkel elvitetem.

Délután négy órára vártam. A rendőrséget és a mentőket értesítettem az érdekes látogatásról.

Türelmetlenül vártam a találkozás óráját, kíváncsi voltam, hogy miért sürgeti valaki annyira halálomat, kinek egyáltalán nem lehetek utjában, mert hiszen eddig semmiféle ismerősömmel sem érintkeztem az »Elmebeteg országos közlönye« útján.

Egyszerre kinyílik az ajtó, beront egy dult ábrázatú alak és megragadja a kezemet.

— Petyhüdt Barna vagyok.

— Nem tehetek róla, feleltem rendületlen nyugalommal.

— De én sem tehetek róla.

— Hát mondtam én hogy tehet?

— Ne feleljen, nem értem a tréfát. Meghal vagy nem hal meg?

— Oh hogy ne, egész biztosan meghalok, csak egy kis türelmet kérek.

— Kifogytam a türelemből.

— Azt látom. De ha megengedi mielőtt örökre bucsut vennék ettől a nyomorult sártekétől, egy kérdésem volna?

— Hallgatom!

— Üljön le!

— Ne beszéljen annyi fölöslegeset, térjen a dologra.

— Hát kérem legyen szíves megmondani, miért kívánja Ön éppen az én halálomat. Nem jó lenne önnek például a kínai anya császárnő halála? Vagy mit szólna, ha helyettem Ranavaló királynét ajánlanám?

— Az nem arra való.

— De Ranavaló.

— Ne szellemeskedjék, mert ez izgat, meghal, vagy nem hal meg?

— Ha már meg kell lenni, hát legyen, de előbb engedje meg, hogy kimenjek az udvarra. Bucsut akarok venni az égtől, meg akarom

csókolni a földet a mely szíves lesz magába fogadni, még egyszer akarom hallani a csatogó madárdalt, hallgatni a fák bűvös suttozását, meg akarom látni a San-Franciscoi világkiállítást körül akarom utazni a világot, tetű akarok lenni a török szultánnal, aztán legyen a mint Ön óhajtja, jöjjön a jóltevő halál és ragadjon magával.

— Jól van, megengedem, hogy ki menjen, de a bucsu nem tarthat öt percnél tovább.

— Oh köszönöm, Ön igazán legnagyobb jóakaróm.

Sietve mentem ki a szobámból és beküldtem az ajtó előtt várakozó mentőket és rendőröket.

Nagy nehezen sikerült jóakarómra kényszerzubbonyt húzni, és ártalmatlanná tenni.

Miközben a kocsihoz vezették és engemet megpillantott, hozzám akart rohanni, de nem sikerült. Magából kikelve kiáltotta:

— Még találkozunk!

— De nem ott, a hova önt viszik.

Most nyugodtabban alszom, örült jóakaróm nem ver fel álmomból szellemes leveleivel.

telemszerű kátyúban feneklett meg mindenha ez az elodázhatlannak elismert, országos kérdés. A parlamentben csak elvéve tették szóvá, a fővárosi sajtó agyonhallgatta, csupán a helyi sajtó utján mesterségesen szított *küldöttségi* bombasztokkal igyekeztek lelket önteni a „haldokló leányzóba.“ Amint a példa mutatja, a küldöttségek szólami csupán a miniszteri szobákig hatottak el. Nem keltettek viszhangot a parlamentben. A legalkalmasabb és legkényelmesebb provokálói voltak a miniszter kénye-kedve szerinti kijelentéseinek. „A kérdést tanulmányozni fogom és ha a pénzügyi viszonyok engedik, megépítem.“ Egy szóval ilyen Ibis redibisekkel bocsátotta el a miniszter a jó vidéki pasasokat, a parlament elé azonban esze ágában se volt a kérdést bocsátani.

Egyetlen módja egy országos kérdés ébrentartásának és kiforszírozásának a parlamentben való állásfoglalás. És ez sajnos, mindig hiányzott a baja-báttaszéki hid kérdését illetőleg. Történtek ugyan szórványosan felszólalások a költségvetés részletes tárgyalásai alkalmával, de ezek mindig egéruat engedtek az illető szakminisztereknek, nem foglalkoztak a hidépítés elmaradásának oknyomozásával. És sajnos Baja város orsz. képviselői, főleg pedig a legutóbbi cyc-lusban küldött igazságügyminiszter oly kevésre taksálták, az áthidalás kérdését, hogy azt szóvá tenni egyáltalában fölöslegesnek tartották. Pedig éppen a parlamentben, mintegy az ország színe előtt van a legtöbb sulya az országos jelentőségű hidügy kisürgetésének és minden *küldöttségi* manipuláció csak szentelt víz. Igaz, felszóltak e kérdésben idegen kerületek képviselői és eddig igaza is van a „B. Hirlap“ vasárnapi vezércikének, de abban a részében szinte nevetségessé vált, a mely szerint ironikusan arra célzott, hogy Baja város jelenlegi követe nem szólalt föl a hid kérdésben. A mikor ugyanis a „B. Hirlap“ vezércikke napvilágot látott, már elhangzott a képviselőházban Dr. Reich Aladár interpellációja, melyet lapunk más helyén egész terjedelmében ismertetünk.

Igenis nagyon jól megfontolt és helyén való volt az interpellációt idegen kerületek képviselőinek állásfoglalása után elmondani és nem elsőnek felszólni ép a bajai kerület képviselőjének. Mert ha elsőnek szólal föl Baja város követe, úgy a felszólalás könnyen helyi jelentőségűnek magyaráztatik. Mig ellenben Baross Károly és gr. Serényi Béla felszólalásai eléggé megvilágították a kérdés országos jelentőségét és így dr. Reich Aladár interpellációja nem viselheti magán a csupán helyi jelentőség bélyegét.

Az interpelláció városszerte élénk tettszést és megnyugvást keltett, mert végre van Bajának egy olyan szóvivője, aki a választópolgárság belé helyezett bizalmát rövid néhány havi működése után azzal tette igazolttá, hogy választókerülete érdekében sikra szállt, a megvalósulás felé segíti azt a kérdést, melyet ép Baja város orsz. képviselői mindedig oly kevésre becsültek.

És hogy visszatérjek a „Bajai Hirlap“nak egy másik igazmondására, tényleg most volna itt az ideje az összetartó, erélyes közremunkálásnak, most kell ütni

a vasat, nem pedig a politikai széthuzás magvait tovább hinteni! De hát vajjon kik azok, akik e városban politikai gyűlölködést szítanak? A bajai függetlenségi-párt, a mely közérdekért harcol, avagy a bajai szabadelvű klikk, amely nem törődve a várost közlelől érdeklő hid kérdéssel csak üzi az ő magán érdekét szolgáló farsangi játékát?

Ha valakit, úgy a bajai függetlenségi pártot éppen nem illeti a hid kérdés elhanyagolása; mert a függetlenségi párt választotta képviselő vitte az ügyet imént az ország színe elé. Ha valakit, úgy bizonyára a bajai szabadelvű klikket lehet kárhoztatni, a miért nemtörődéssel viselkedik a várost közlelől érdeklő közérdekű alkotással szemben. Mit neki hid? Előbbrevaló az ő pöffeszkedő gög-jének kielégítése minden közjót előmozdító törekvésnél!

SZ. V.

A bajai hid a képviselőházban.

A képviselőház folyó hó 8-iki ülésén Dr. Reich Aladár orsz. képviselő interpellációt intézett a kereskedelemügyi és pénzügyi miniszterekhez. Az interpellációt — amint a Budapesti Közlönyben olvassuk, — a következő beszéd keretében indokolta orsz. képviselőnk:

T. ház! Az igen t. pénzügyminiszter urnak itt a házban és egyebütt is tett hivatalos nyilatkozataiból tudjuk, hogy a kormánynak elhatározott szárdéka olyan közmunkák végrehajtását rendelni el, a melyek az általános pangástól eltekintve, különben is szükségesek voltak és a melyek nemcsak helyi, hanem országos érdekek kielégítésére is szolgálnak. Én nagy örömmel vettem ezt a miniszteri kijelentést, mert nagyon természetesen találtam, hogy ezen beruházások közt első sorban fog szerepelni a baja-báttaszéki vasuti áthidalás, (*Tet-szés a szélső baloldalon*) a melynek elkerülhetetlen szükségességét már régen hangoztatta nemcsak az a kerület, a melynek én vagyok a képviselője, hanem egész Közép- és Délmagyarország, sőt merem mondani azt is, hogy hangoztatta mindenki, aki hazánk közgazdasági viszonyaival egyáltalán foglalkozik. (*Élénk helyeslés a jobb és baloldalon*.)

Én interpellációm keretében nem akarok részletesen foglalkozni azokkal a bajokkal, a melyeknek megszüntetése és azzal a gazdasági fellendüléssel, a melynek elérése várható ennek a hidnak a létesítésétől. Csupán arra mutatok rá, hogy különféle vidékekről, a legkülönbözőbb foglalkozási ágakból, a legkülönbözőbb érdekkörökből és a legkülönbözőbb gazdasági szempontokból, egyaránt megnyilatkozott már az a határozott kívánság, hogy ez az áthidalás mielőbb létesítsék. A kolozsvári, szegedi, pécsi, fumei kamarák évi jelentéseiben már hosszú idő óta állandóan megnyilatkozik ez az óhaj. A mérnök-

egyesület, az országos magyar gazdasági egyesület, továbbá valamennyi vidéki gazdasági egyesület szakszerű tanulmányok alapján megállapította, hogy ez az áthidalás halaszthatatlanul szükséges az ország gazdasági szempontjából. (*Élénk helyeslés a szélsőbaloldalon*) Sőt a felejthetetlen emlékű Baross Gábor óta úgy ennek, mint az előző kormánynak tagjai úgy itt a házban, mint a küldöttségeknek adott válaszokban egyformán elismerték ennek a kérdésnek elsőrangú fontosságát és csak azt tudták mondani mindig, hogy azért nem nem létesítik azt, mert nincs rá pénz. (*Helyeslés a szélsőbaloldalon*.) Tekintettel már most arra, hogy a felhozottak szerint ez az áthidalás nem helyi, hanem országos érdek és ennél fogva nagyon beleillik abba a keretbe, melyet az igen t. pénzügyminiszter ur a legközelebb foganatosítandó közmunkák programjában megállapított; tekintettel továbbá arra, hogy az érdekelt körökre nézve, igen fontos annak megtudása, hogy ez az áthidalás tényleg felvétetik-e a legközelebb foganatosítandó közmunkák közé, a következő interpellációt intézem a pénzügyminiszter és a kereskedelemügyi miniszter urakhoz (*olvassa*):

1. A baja-báttaszéki vasuti összeköttetés létesítése felvétetett-e azon közmunkák közé, a melyeknek legközelebb leendő végrehajtását a kormány elhatározta és mikor lesz a kereskedelemügyi miniszter azon helyzetben, hogy a vonatkozó törvényjavaslatot a képviselőház elé beterjeszthesse?

2. Ha ezen áthidalás nem vétetett fel a legközelebb végrehajtandó közmunkák közé, mely indokok birták rá az igen t. kereskedelemügyi miniszter urat arra, hogy ezen már évek hosszú sora óta sürgetett és országos fontosságúnak elismert közmunka létesítését ismét elhalasztatónak tekintse? (*Zajos helyeslés a szélsőbaloldalon*.)

Elnök: Az interpelláció kiadatik a pénzügyminiszter és kereskedelemügyi miniszter uraknak.

A bajai kath. Legényegylet farsangi táncmulatsága.

Vasárnap, azaz e hó 9-én tartotta meg a bajai kath. Legényegylet szokásos farsangi táncmulatságát. A Bárány Szálló nagytermét ebből az alkalomból zsufolásig megtöltötte a leginkább a műkedvelő előadás iránt érdeklődő előkelő közönség. Ez a derék egyesület valóban rá is szolgál a közönség osztatlan támogatására, mert nemes célt szolgálva gondoskodik is egyszersmind arról, hogy egy-egy élvezetes estével honorálja a közönség pártfogását. Az egyesület vezetőségének ez a dicsérete méltó intenciója a leggyakrabban, mondhatnám kivétel nélkül sikerül is — akkor, amikor nem tér le arról a mesgyéről, melyet magának magyar népszinművek kultiválásával célul kitűzött. Csakhogy sajnos letér néháról, mint letért ezzel az alkalommal is. De menjünk sorjában.

Az előadott két bohózatot Kücken-nek Norman dala előzte meg, a legényegyleti dalárda minden tekintetben kifogástalan és szabatos előadásában.

A gyönyörűen előadott quartett — mely Vilhelm Károly karnagy szaktudását és ügybuzgóságát dicséri — nagyobb figyelmet érdemelt volna a közönség részéről. Közönségünk, különösen a hátsó padsorokban csak oly kedélyesen diskurálgatott, mintha casinóban lett volna.

Következett Moser német írónak Kukliprédikációk című vigjátéka. E darab előadását végignézeve, nem tudtuk, hogy mit csodáljunk jobban: azt a bámulatot szorgalmat-e, a melylyel minden egyes szereplő szerepét megtanulta, vagy a körültekintés hiányát, a melylyel ezt az unalmas darabot megválasztották. Ez a »vigjáték« még hivatásos színészek kezében is alig, vagy legalább is nehezen érvényesülhet, hogy érvényesülhetne tehát kezdő műkedvelők kezei közt? Leghelyesebben fogta fel szerepét Altsbach Ilonka, mint Mókáné, nemkülönben Meleg Irén és Repka Vilma. A férfiak is megtették a magukét Pastrovits Józseffel az élükön. Jók voltak még: Reiner József, Östreicher Antal úgyszintén, kis szerepekben: Pothorczky János és Deák József.

Mint említettem a szereplők eleget buzgókodtak, hogy a darabot megmentsék. Nem rajtuk múltott, hogy zajosabb sikert elérni nem tudtak.

A műsor harmadik száma Gabányi Árpád »A tót táncmester« című monologja volt, melynek előadásával László Károly szerzett kellemes meglepetést a közönségnek. Maga az ügyes darab, nemkülönben az előadó sikerült maszkja, otthoniassága a színpadon, úgyszintén helyes gesztusai és pompás tót dialektusa állandóan zajos derűtségben tartotta a közönséget.

Cox és Box egyfelvonásos angol bohózat volt az estély utolsó pontja. Ezt a kacagtató bohózatot mintha csak iparos diletánsok részére írta volna mister Morton M. J. Szereplői: Cox, kalapos-segéd Lóob József, — Box, nyomdász-segéd Jendzsejovszky Lajos és — akit tulajdonképpen első helyen kellett volna említenem Bouncerné gazdasszony — Gurits Jolánka. Sohse láttunk még helyesebb, ügyesebb gazdasszonyt diletáns színpadunkon. Csak a maszkjával nem voltunk megelégedve. Hogy is lehetünk volna, mikor az ő öszesre púderozott haján kívül mi sem mutatta, hogy nem egy tizenhét éves leánykához, hanem egy negyven év körüli asszonysághoz legyen szerencsénk. De ebben is bizonyára Koledin fodrász lesz a hibás, aki nyilván sajnálta az üde, bájos arcoeskát holmi festékekkel elcsúfítani. Pompásan álltak meg helyüket mindkét férfi szereplő is. Az összjáték is kifogástalan volt. Egyáltalán ezt a bohózatot nagyon szívesen fogadta a közönség és vas-tapssal jutalmazta a derék műkedvelőket.

Az előadást reggelig tartó tánc követte.

Mielőtt tudósításumat befejezném, azt a jó tanácsot óhajtom nyújtani a »Legényegylet« t. vezetőinek, hogy az u. n. szalon-vigjátékok előadásával ne tegyen többé kísérletet; azzal eredményt felmutatni nem fog tudni soha. Népszínmű-irodalmunk valóságos kimeríthetlen kincsesháza a diletánsok által is előadható daraboknak. Szükségünk tehát nincs külföldi, mégkevésbé német sületlenségre. Hiszem, hogy amit mondtam, visszhangra fog találni s hogy nem fogják azt mondani róla, hogy ez is csak — kukliprédikáció.

Tihamér.

Karcolatok.

Búsás jövedelmek.

A bajai kir. közjegyzőségre ugyancsak jó napok járnak a képviselőválasztás óta. A múlt év novemberében a petíció aláírók névaláírásainak hitelesítése volt bőséges jövedelmek forrása. Decemberben az ellenkérvény aláírásainak hitelesítése következett. Folyó év januárjában a petíció visszavonásának hitelesítése járult hozzá a közjegyzői honoráriumok szaporításához, folyó hóban pedig az új petíció aláírók névhitelesítése hozott búsás díjakat a konyhára.

Nem tudjuk vajjon nem-e azért olyan lelkes petíció-párti a tisztelt közjegyző úr?

A csúz.

Sajnálattal olvastuk, hogy városunk fejének a lábát izületi csúzbántalmak gyötörték. Még pedig lábának a fejét. Az orvosi tudomány a Lukács fürdőt javasolta. De ez nem használt. Ugy történt azután, hogy városunk feje ebben is dr. Ragályi Lajoshoz fordult tanácsért. Ő szerinte ez a betegség nem lévén ragályos, azt ajánlotta, hogy nincs erre jobb gyógyszer, mint a legnagyobb lies-pocsban egy angol operettet megnézni valamelyik színházban. A tanács követésre talált. Városunk feje f. hó 4-én egy havas-esős időben megnézte a »Lotti ezredeseit«. És a kura ugylátszik használt. A szép Lotti az ő szerelmes ezredeseivel kigyógyították a csúzt és városunk feje néhány napra rá, megkönnyebbülve tért vissza szűkebb hazájába.

HIREK.

Uj iparhatósági biztos. Scheibner Gyula rendőrfőkapitány Weisz Nándor iparhatósági biztos helyének betöltésére Dr. Fehér Lőrincz bajai ügyvédjelöltet kérte fel, a ki ezt a diszes állást el is fogadta.

A telefondíjak leszállítása. A kereskedelmi miniszteriumban komolyan foglalkoznak azzal a rég óhajtott tervvel, hogy a telefon előfizetési díjakat leszállítsák. Régi óhaja menne teljesedésbe ezzel a nagyközönségnek, a telefon előfizetők hatalmas számának, mely az utóbbi időben, midőn az állam kezelésébe ment át, a telefon ismét tetemesen megnövekedett. A mai előfizetési díjak a külföldhöz viszonyítva valóban hallatlan magasak. Az ár leszállítás javaslatának tervezeteit a közel jövőben el fogják készíteni, a terv megvalósításához azonban természetesen a képviselőház hozzájárulása szükséges.

Adakozás. Tury Ferencz 1 drb. az ipar-testületől beváltott házrészjegyet a testületnek ajándékozta, melyért az elnökség hálás köszönetét nyilvánítja.

Marólugot ivott. W. napszamos tegnapelőtt lakásán marólugot ivott. Könnyű sérülést szenvedett és most a városi kórházban van ápolás alatt.

A sertés szállítások tilalma. A sertésvesznek osztrák területre történt behurcolása miatt a sertéseknek Ausztriába való bevitele Bács-Bodrogh vármegye apatini, bács-almási, bajai, hódásági, németpalánkai, topolyai és zombori járásából, továbbá: Baja, Szabadka és Zombor városok területéről tilos.

Jéggyár Szabadkán. Mint értesülünk magán vállalkozók jéggyárat szándékoznak építeni Szabadkán. Az évek óta állandó jéghiány, különösen az idej enyhe tél miatt a jégszükségletet beszerezni nem lehetett és így feltétlenül kell gondoskodni arról már közegészségügyi szempontból is, hogy a város jéggel ellátva legyen. Győr, Kaposvár és Pécs városok már elhatározták, hogy jéggyárat állítanak fel, Zomborban most tanácskoznak arról, hogy a város saját költségén építtessen-e jéggyárat. Nálunk is nagyon üdvös lenne, ha a város maga venné kezébe az ügyet.

Betörés. Vasárnapról hétfőre virradó éjszaka Cseffkó Ferenc, vásártéren levő mézsárszékének udvarát ismeretlen tettesek kifeszítették és onnan juh, borju, sertés- és marhahúst, továbbá 12 db sonkát, szalonnát, füstölt húst, kolbászt, és hurkát 275 korona értékben elloptak. — Sikerült megállapítani, hogy a tolvajok a lopott borju- és marhahúst — paprikásnak szánták. Ezt a tényt abból lehetett minden kétséget kizárólag megállapítani, hogy az illetők addig futottak vöröshagyma után, míg Tamás Ignácnak ugyancsak Cseffkó udvarán lévő kocsiján tizenkét fogással nem találtak. Természetes, hogy azt is elemelték.

A rendőrség a nyomozást folytatja.

Kassza betörési kísérlet a zombori adóhivatalban. F. hó 7-ről 8-ára való éjszaka be-

törték a zombori kir. adóhivatalba. A rendőrség akadályozta meg a betörőket abban, hogy fél millió forintot el nem emeltek. Thurszky Jenő rendőrfőkapitány néhány perc múlva a tett színhelyén volt, s erélyes vizsgálata folytán néhány nap múlva a tettesek valószínűleg kézre kerülnek.

A zombori adóhivatal sarok épület, üvegajtós üveges folyosóval. Hátsó melléképületben Maison kincstári hivatalnok lakik. Holb Károly, egy 60 éves öreg szolga egy bunkós bottal őrizte a rengeteg pénzt. Az öreg szolga este 9 órakor állítólag a folyosóra bement, itt 3 idegen ember meglepte, kezeit cukorspárga zsineggel összekötözték. Egyik őrizte, a másik kettő addig a folyosón levő szekrény tetejéről levette az oda helyezett hivatal szoba kulcsot, az ajtót kinyitotta. Kihoztak két akta hevedert s ezzel is a szolgát megkötözték, a fejére pedig egy öreg vitorlavászon kabátot dobtak. A kassza szobát vas ajtó zárja, itt semmi erőszak nyoma nem látható, de a fizető lyuk vaslemezét legörbitve kiemelték s azon bebujtak a kassza szobába, hol három vasszekrényben fél millió forint volt. A középső vasszekrényt három helyen megfúrták, de behatolni nem bírtak. Ebben a szekrényben 30 ezer forint arany és ezüst pénz volt.

Az öreg ór valahogy feloldotta kötelekeit, kimenekült a kerítésen keresztül az utcára és rohant a városházára. Midőn leugrott a kerítésről, egy éjjeli bakter látta és utána ment, ez pedig találkozott ép a Csibásné háza felé jövő éjjeli őrzárattal, azoknak jelentést tett, kik azonnal bementek — valószínűleg a betörők a zajra figyelmesek lettek és megugrottak. Ez éjjel 11 óra után volt. — Feltűnő, hogy a cukorspárga zsinegelésének a kézen sehol sem találták a nyomát, az ór arca gyanusan van összekarcolva, hogy ép 7-én volt a betörés, mikor minden hó 8-án történik a pénz elszállítás — arra indította a főkapitányt, hogy a szolgát azonnal letartóztatta. Feltűnő volt az is, hogy az ór nem a nyitva levő kapun ment ki, hanem a kerítésen át, hogy az ott lakó Maisont fel sem keltette, — csak a városházára szaladt. — A rendőrség mozgósítva van. Szakértők véleménye szerint a kassza furók igen primitív eszközzel dolgoztak.

Elszámolás. A »Bajai koresolyázó egyesület« által 1902. február 8-án rendezett »Calico-estély« jövedelméről: Bevétele: 1) 83 jegyért befolyt 210 kor. 2) felülfizetések 172 kor. 68 fill. összes bevétel 382 kor. 68 fill. Kiadás: 258 kor. 68 fill. tiszta jövedelem 124 kor., melyből 62 kor. a »Bajai első kath. nőegyletnek« beküldetett. Felülfizetni szíveskedtek: Dr. Alföldy Lajosné 5 kor., Dr. Bernhardt János 4 kor., Bodrogi Gyula 4 kor., Dr. Bruck Samuné 4 kor., Eckert Gyula 3 kor., Evetovits János 2 kor., Fischer Béla 2 kor., Fischer Emil 2 kor., Feuermann Sománé 2 kor., Hetényi János 2 kor., Dr. Hetényi Pál 5 kor., Hildenstab Rezső 2 kor., Hoffenreich Károly 4 kor., Kazal József 2 kor., Dr. Koller Imre 25 kor. 68 fill., Dr. Koller Imréné 10 kor., Dr. Kuzman Oszkár 4 kor., Lakos Imréné 1 kor., Dr. Madarász Flóris 4 kor., Dr. Makray László 6 kor., özv. Mihitsch Józsefné 4 kor., Milassevits Erzsébet 2 kor., Morvay Imre 4 kor., Müller Józsefné 3 kor., Dr. Nikolausz Béláné 5 kor., Pffeifer Antalné 1 kor., Pollák Bernát 3 kor., Dr. Reich Aladár 10 kor., özv. Reich Bernátné 4 kor., Reich Gyuláné 5 kor., Reich Vilmosné 5 kor., özv. Rosenberg Morné 4 kor., Schmausz Endre 7 kor., Schön Antalné 4 kor., Idb. Szutrély Lipót 10 kor., Tomesányi Béla 2 kor., Tury Mátyásné 3 kor., Vojnits Dániel 1 kor., összesen 172 kor. 68 fill., melyet köszönettel nyugtat, Baján, 1902. évi február hó 13-án Dr. Koller Imre s. k. elnök, Tomesányi Béla s. k. titkár.

Férfi ruhaszabás tanfolyam Baján. Említettük már, hogy a cipő-szabás-tanfolyamon kívül ingyenes férfiruhaszabás tanfolyam is fog létesíteni városunkban. Ebből az alkalomból Czernay Imre ipar-testületi elnök felszólítja Baja város férfi-szabó iparosait, hogy a kik a f. év április 1-én kezdődő ingyenes kurzuson résztvenni óhajtanak, azok f. hó 17-én (hétfőn) d. u. 4 órakor a Csontos Imre állami szaktanító részvétele mellett tartandó értekezleten megjelenjen szíveskedjenek.

A bpesti 1848—49-iki ereklye és Kossúth muzeumnak Szegeden a kulturpalota dísztermében rendezett kiállítására felhívjuk úgy városunk hazafias közönsége, mint a tanfériak figyelmét. Dicső szabadságharcunk ereklyéi, szebbnél szebb csataképek, a hősök és vértanúk arcképei és emléktárgyai, nemkülönben az aradi nagy drámát, a 13 vértanu kivégzését ábrázoló, több eredeti felvételek után festett egykori kép, Kossúth apánk számtalan ereklyéi, butorai a turini számkivetésből, saját kezű iratai és levelei iránt nemcsak Szeged város polgárai és iskolái körében általános az érdeklődés, hanem a szomszédos városok, községek közönsége és tanintézetei részéről is igen sokan sietnek megnézni a szabadságszeretnek azon valóságos templomát. Több város polgárai körében mozgalom indult meg, arra nézve, hogy nagyobb számú átrándulás szerveztessék Szegedre a muzeum megtekintésére. Méltóbb célra igazán nem is lehetne áldozni azt a csekély összegű kiadást, mibe az utazás kerül, mindazoknak, kiknek anyagi helyzetük ezt megengedi.

Halálozás. Özv. Hirsch Lázárné szül. Heller Katalin a szívjóságáról és bőkezűségéről városszerte ismert köztisztelőnek és közbecsülésnek örvendő úrasszony f. hó 13-án életének 80-ik évében elhunyt. Hült temetés f. hó 14-én kísérték örök nyugalomra. Kiterjedt rokonság és nagyszámú résztvevő közönség gyászolja a jótékonyágával örök érdemeket szerzett fenkölt szellemű urhölgyet.

Gyönyörű közigazgatás. Trafikánt Károly vendéglőst 1887-ben (tizenhét éves korában) meg nem engedett szerencsejátékért 5 forint pénzbírsággal sújtotta a helybeli hatóság. Trafikantnak 1896-ban italmérési engedélyre lévén szüksége, erkölcsi bizonyítvány kiadása iránt folyamodott, melyet annak idején akadálytalanul ki is adtak neki. A suhanc korában elkövetett kihágása akkor nem szolgált akadályul. Hanem azóta nagyot fordult a világ. Történt, nem is olyan régen, hogy függetlenségi képviselőjelölt bátorkodott felépni a magát mindenhatónak tartó kormánypárt jelöltjével szemben. Trafikánt pedig — hallatlan merészség! — az ellenzék jelöltjére mert szavazni. Meg is lakolt merészségeért. Trafikantnak ugyanis az idén ismét szüksége lett volna erkölcsi bizonyítványra, annak kiadását azonban, — azon az alapon, hogy 16 év előtt megbírságotlák 5 forintra — megtagadták. Ezt az ügyet a legközelebbi közgyűlésen interpelláció alakjában szóvá fogják tenni. Majd akkor meg fogjuk tudni, hogy egyféle dologban lehet-e kétféle igazság s hogy a jog, törvény és igazság a fél helyesebben, adófizető polgár pártállása szerint mérlegelhető-e?

A vasuti menetrend és a szabadkai kir. törvényszék. A szabadkai kir. törvényszék elnöke értesítette a város polgármesterét, hogy mivel a bajai reggeli vonat későn érkezik Szabadkára, ezután a bajai és b.-almási ügyek tárgyalását délelőtt tíz órára tűzi ki. Kérte azonban, hogy hasson városunk törvényhatósága oda, miszerint a reggeli vonat menetrendje úgy módosíttassék, hogy az már 9 óra előtt Szabadkára beérkezzen. Ezt a menetrend változást városunk közigazgatási bizottsága csak abban az esetben fogja kérni, ha ez által a 7 ó. 24 pkor ideérkező vonatnak nem kell később beérkeznie.

Meghívó. A bajai 1848/49-es elszegényedett honvédek segélyező bizottság folyó évi február 16-án délután 2 órakor tartja az ipartestület helyiségében rendes évi közgyűlést, a melyre úgy a nagyon tisztelt tagokat, valamint az agg honvédek segélyezését érdeklő közönséget ezennel meghívja a bizottság. Bajai, 1902. február hó 12-én. Czérnai Imre s. k. segélyező-bizottsági elnök, Gardalits Lajos s. k. pénztárnok.

Halálozás. Rajkovits Erzsike, Rajkovits Károly lapkiadó kedves kis leánykája f. hó 12-én elhunyt. Tetemét nagy részvéttel kísérték folyó hó 14-én a Szt.-Rókusról nevezett sírkertbe.

A bajai kereskedő ifjak egylete február hó elsején tartott hangversenyén felülfizetni sziveskedtek: Dr. Reich Aladár 10 kora, Teubner és Társa Ujvidék 10 koronát, Dr. Fischhof Zsigmond 6 koronát, Röhberger Adolf és Társa Budapest, Dr. Heidelberg Tivadar Budapest,

Zilsel és Reich Bécs, Fiumei fűszermalom, Kuglhardt és Voigt Bécs, Schützer S. Pécs, Müller Testvérek B.-pest, Kovarik K. és fiai, Sallerman K. és Társa, Sichstein Ignác, Nicholson gépgyár, Pohl K. és fiai, Schön Ödön, Frank Henrik fiai Linz, Goldziecher Géza Budapest, Mendl és Löwy Bécs, Stern Antal Budapest, Zweig Mór, Dr. Koller Imre, Dr. Makray László, Szücs Ödön és Stein és Rosenstrausz Budapest 5—5 krnát, Herzfeld Johanna, Schlesinger Gyula, Grünhut Miksa, Fischer Pál, Reich Ignác, Reich Vidor, Pollák Bernát, Pollák J. és Társai Budapest és Dr. Szirmai Vidor 4—4 koronát, Diamant Lajos 3 kor. 10 fill., Kazal József és Nagy Sándor 3—3 koronát, Bettelheim Sándor, Czérnay Imre, Öhler Gyula, Grünhut Jakab, Marosi Jakab, Kovács Félix Bécs, Breuer Zsigmond, özv. Trappi Ferenczné, Feudrich Sándor, Neurath Károly Bécs, Rude Ignác, Kún Lajos, Berndorfer Ede, Obláth Náthán, Reich Ármin, Bokor Oszkár, N. N., Schön Géza, Bruck Pál, Grünwald Izsák, Fein Samu, Pollák Illés, Winter Fülöp, Werner Zsigmond, Sch. A., Goldschmidt József, Bruszt Adolf, Heksch Gábor, Bleier és Weisz Budapest és Kern és Társa 2—2 koronát, Reich Farkas és fiai által 407 korona és 36 fill., Ifj Wellisch Géza, és Vajda Henrik 1 korona 60 fillért, Kazinezi Lipót, Rolberg Adolf, Klein Sámuel, Hirschler Vilmos, Görheny Nándor, Sugár Soma, Fischl Adolf, Holländer Jenő, Balassa Henrik Bécs, Erdős Jakab, Keppich J. Bécs és Zwilling Salamon 1—1 koronát. Fogadják a nemes-szívű adakozók ezuttal is az egylet halálját és köszönetét. A választmány nevében

Rotschild Zsigmond

egyleti pénztáros.

Törvénykezés.

A bajai gyilkosság.

Esküdszéki tárgyalás.

A szabadkai kir. törvényszék mint esküdt-bírótság f. hó 7-én tárgyalta Maisl Jakab és társa Csuvarzsits Antal cipész segédek, bajai lakosok elleni halált okozó súlyos testi sértés büntetvével terheltnek bűnügyét.

A tényállás következő: Maisl Jakab, 20 éves, rom. kath. vaskuti származású bajai cipész segéd, 1901. év, október 2-án (a követ választás napján) éjjeli időben Kanizsai Sándor kőműves, bajai lakost, Baján, a főtéren Ziech Henrik vendéglője előtt — egy cipész késsel (kneip) agyon-szurta. Az eset verekedés következménye volt, melyet a Ziech vendéglőben Kanizsai Sándor Maisl Jakabbal és Csuvarzsits Antallal folytatott le, ezek kezdeményezésére. A rendetlenkedőket erre a vendéglőből maga Ziech vendéglős kituszkolta. A verekedést kint a téren folytatták. Kanizsai Sándor — állítólag — Maisl Jakabot agyonlövéllyel fenyegette, sőt arcul is ütötte, mire Maisl Jakab zsebéből előrántotta cipész kését és beleszurta Kanizsai Sándor mellébe. Kanizsai erre a vendéglőbe visszament, ott azonban kis vártatva e kiállással: »jaj, megszurta« összeesett és nyomban meghalt. — A szúrás után Maisl Jakab és Csuvarzsits Antal megfutamodtak. Ekkor Ziech Dezső és Ódor József utánuk iramodtak, hogy elfogják őket. Ódor József utól is érte Maisl Jakabot és le akarta fegyverezni, amikor azonban mindkét terhelt megtámadta s Maisl Jakab cipész késével őt is négyhelyen (szívetálya, fejen, nyakán és a hátán) megszurta, úgy, hogy a szúrás sérülések folytán 14 napig ágybanfekvő beteg volt, sőt a fejen, még most is érzi a szúrás fájdalmát.

A kir. törvényszék, mint esküdtbírótság képviselői voltak: Elnök: Szerdahelyi Sándor kir. t. bíró, bírák: Máhr Antal és dr. Salánky József kir. t. bírák. Jegyző: Lipóczy László kir. t. ügyész. Védő ügyvédek: dr. Pleszkovits Lukács és dr. Krieszháber Gyula szabadkai ügyvédek. Szakértő orvosok: dr. Ladányi Mór és dr. Beczási Gyula bajai orvosok.

Fogva levő elsőrendű vádlott: Maisl Jakab, szabadlábban levő másodrendű vádlott: Csuvarzsits Antal.

Elnök: megnyitván az ülést, a fogva levő Maisl Jakab vádlottat bevezettetni rendelé s kezdetét vette az esküdszéki tárgyalás megalkulása.

Rendes tagokul kisorsoltattak: Kovács Szrtikó

István városi műkertész, Kunetz Mór bank tulajdonos, Sonnenberg Salamon férfiszbabó, Szudárovits Félix földbirtokos, dr. Majoros Adolf ügyvéd, Hegedüs István városi irnok, Homonnay Nándor vasuti főellenőr, Hirschberger József ügyvéd, Prokisch Ferencz osztr. magyar bank főnök, Batory Mátvás földbirtokos, Bartek Károly rézöntő és Varga Agoston takarékp. igazgató. Póttagok: Schreiber Gyula fakereskedő és Hoffmann Mátvás földbirtokos.

Az esküdték letették az esküt és kezdetét vette a főtárgyalás.

Először is felolvastattott a vádhatározat, mely szerint a közvádoló Maisl Jakab ellen vádat emel a Btk. 279. §-ba ütköző szándékos emberölés büntette miatt, az alapon, hogy 1901. évi október 2-án éjjel, Kanizsai Sándor bajai lakost, a bűnjelt képező cipész késsel szándékosan megölte; — továbbá a Btk. 222. §-ban meghatározott hamis tanúzásra való rablás büntette miatt az alapon, hogy a nyomozás során még tanuként szereplő Csuvarzsits Antalt arra bírni igyekezett, hogy a Kanizsai Sándor megölésénél használt veszélyes eszköz használatának eltitkolására vonatkozó, a valónak meg nem felelő vallomást tegyen; végül a Csuvarzsits Antallal a Btk. 70. §-sa szerint meghatározott súlyos testisértés vétség miatt azon az alapon, hogy ugyan ez alkalommal és helyen az elfogására sietett Ódor Józsefet szándékosan olyannyira bántalmazta, hogy nevezett ennek következtében 14 nap alatt gyógyuló testi sérüléseket szenvedett. Vádat emel továbbá Csuvarzsits Antal ellen a Khbtv. 75. §-ában meghatározott közrend elleni kihágás, valamint a Btk. 301. §-sa szerint meghatározott súlyos testi sértés vétsége miatt azon az alapon, hogy ugyanez alkalommal és helyen az elfogásra sietett Ódor Józsefet szándékosan olyannyira bántalmazta, hogy nevezett ennek következtében 14 nap alatt gyógyuló testisértést szenvedett.

Közvádoló: kijelenti, hogy a hamis tanúzásra való rablás vádját — elejti.

Maisl Jakab vádlott az elnök által hozzá intézett kérdésekre előadja, hogy nem ő ölte meg Kanizsai Sándort, hanem Csuvarzsits Antal. Azt azonban beismeri, hogy Ódor József gépgyárost, aki őt elfogni akarta, ő szurkálta meg. Ezen vallomása mellett konokul megmarad, holott a fönt leírt tényállást a vizsgálat folyamán töredelmesen bevallotta. Szembesítettvén Csuvarzsicsal, erre hártja Kanizsai megölését, aki ellen a vizsgálat folyamán erre vonatkozólag terhelt adat nem merült fel.

A beidéztet tanúk kihallgatása után a szakértő orvosok terjesztették elő véleményüket, mely szerint a halál a tüdőnek átszurása illetve elvérzés következtében állott be, s hogy a szúrás feltétlenül halált okozó volt és a bűnjelként felmutatott cipészkes arra alkalmasnak találtatott.

Vádlott konok tagadása folytán, hét tanúnak a beidézése Bajáról szükségessé vált, miért is az elnök a főtárgyalást másnapra, szombaton d. e. 10 órára halasztotta.

Második nap.

Elnök: d. e. 10 órakor megnyitván az ülést, megjegyzi, hogy Prokisch Ferencz rendes esküdt kimentvén magát, helyébe a folytatólagos főtárgyalásra az első pótesküdt: Schreiber Gyula lép.

Ezután a beidéztet tanukat hallgatták ki, akik mindannyian terheltőn vallottak Maisl vádlottá. Ezzel aztán a bizonyítási eljárás befejeztetett.

Az esküdtkekhez intézendő kérdések megállapítása után a vád és védbeszédek mondták el, melyeknek befejeztével Szerdahelyi Sándor elnök a bűnügyre vonatkozó feltett kérdéseket (a bűnjellel együtt) egy magyarázó beszéd kíséretében a legöregebb esküdinek átnyújtotta, az esküdték határozathozatalra visszavonultak s tanácskozásuk után Varga Agoston az esküdték főnöke kihirdette az általuk hozott verdiktet, mely szerint Maisl Jakab vádlottat a szándékos de nem emberölés büntetében, Csuvarzsits Antal vádlottat pedig a verekedésben mondták ki — bűnösnek.

A kir. törvényszék, mint esküdtbírótság az esküdszéki verdiktje alapján Maisl Jakabot 4 évi fegyház elszegényezésére, Csuvarzsits Antalt pedig 8 napi fogságra — ítélte.

Az ítéletben a közvádoló és Csuvarzsits Antal megnyugodott, ellenben Maisl Jakab védője a 92. §-us nemalkalmazása miatt, semmisségi panaszt jelentett be.

Egyedüli
zongorarakta
B a j á n

ifj. Wagner Antalnál.

Ház-eladás.

A kis mézsárszék utcában levő három lakószobából, éléskamrából, pincéből, két konyhából álló

HÁZAMAT

kerttel, szabad kézből eladom.

2-3

ifj. Pock Józsefné.

200 métermázsá
válogatott urasági

rózsa burgonya,

métermázsája 4 kor. 50 fil. eladó.

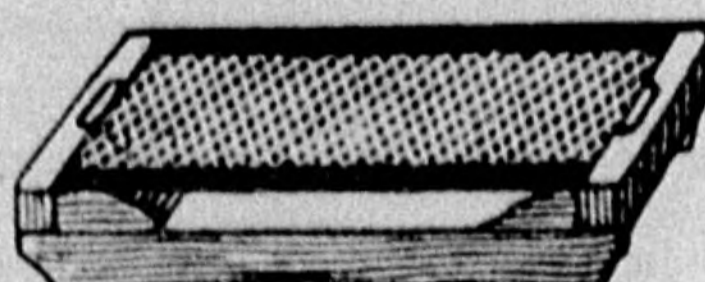
Nagyobb vételnél árengedmény.

2-3

ifj. Pock Józsefné
szatócs, főtér.

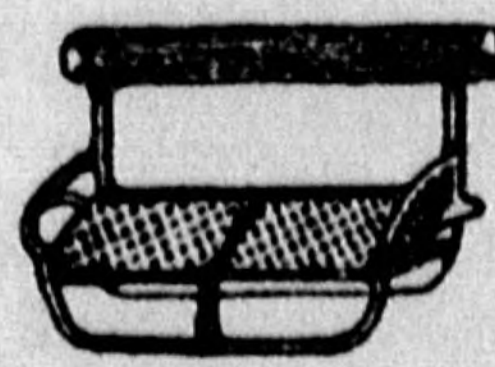

Ajánlom saját készítésű fölülmulthatatlan erős és olcsó

sodrony ágy- betéteimet,

melynek ára csak 8 korona. Kell, hogy ezt a legszegényebb ember is megszerezze: egyrészt mert olcsó, másrészt pedig egészségi szempontból, mert ezáltal a szalma kellemetlen és egészségtelen kigőzölgesétől, valamint a férgek elszaporodásától megóvatunk. Az ágy belvilágossága méretének hozzám való beküldése után a betét 1 nap alatt a legpontosabban elkészítetik.

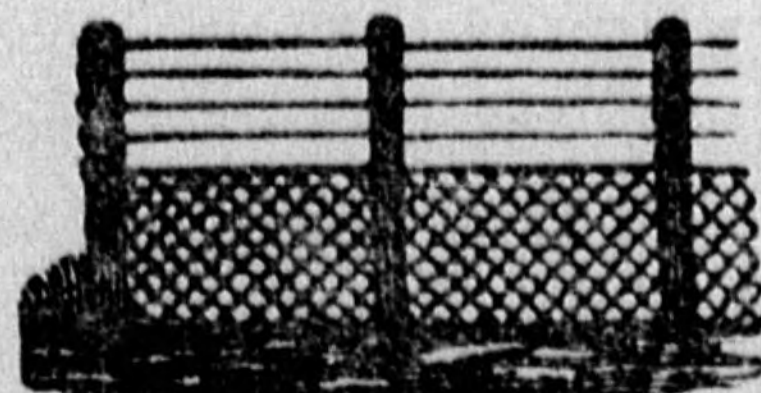
Készítek továbbá

ruganyos

kocsiüléseket

felakasztható és falárával 12 kor.-ért.

(kerítés)

SODRONY LÁBTÖRLŐKET

(fekete v. rezesített) nagyság szerint

és a következő árakban:

kokusrost betéttel 20-40 fillér több.

Különösen ajánlom sodrony fonatimat, mely nem kerül többbe, mint a rendes léczkerítés, mely kertek, szőlők és udvarok bekerítésére rendkívül alkalmas. Kavicskosarak, áthányó rosták föld és kavicsnak, ökor-szajkosarak, méhész főkötők, baromfi ketrecek s minden e szakmába vágó munkák olcsón, jól és a legrövidebb idő alatt szállíttatnak.

ifj. UTRY PÁL, BAJÁN.

Gyakornok

kerestetik bankiroda részére.
Ajánlatok „Ügyes“ jelligé
alatt kiadóhivatalba címzendők.

Egy jó házból való fiút

tanoncnak

keresek azonnali belépésre **vegyeskereskedésembe.**

3-3

Hónig Muki
BAJÁN.

Feltűnő ujdonság.

DELICE — Minden hirdetés felesleges. —
A dohányzó egyszer veszi és
többé mást nem szíhat
legjobb valódi francia **szivarkapapir** és **szivarka-
hüvely** kapható az ország minden különleges-
ségi árudájában.

Olcsó bevásárlási forrás.

RUDE IGNÁCZ

mű-órás és ékszerész-tüzlete Baján,

a „Központi szálloda“ átellenében.

Ajánlja ujonnan és gazdagon felszerelt, pontosan szabályozott valódi

svájci zseb-, fali-, inga- és ébresztő-óráit

a legegyszerűbb és legfinomabb kivitelben.

Nagy raktár valódi **arany-, ezüst- és drágakő ékszerekben**, valamint valódi **China-ezüst evőeszközökben.**

Órajavítások, valamint minden e szakbavágó legkomplikáltabb munkák; **Chronometre** és **ütő-óra-**, egyszersmind **ékszerjavítások** olcsón szakszerűen és gyorsan eszközöltetnek

—● 2 évi írásbeli jótállással. ●—

Régi ARANY- és EZÜST TÁRGYAK, valamint DRÁGA-KÖVEK a legmagasabb napi áron vásároltatnak meg. esetleg ujjal cseréltetnek be.

Vidéki megrendelések lelkiismeretesen végeztetnek.